

PYÖRÄRETKI SEINÄJOKI - PARIKKALA

PYÖRÄILIMME (SINIKKA JA TAPANI) NOIDEN PAIKKAKUNTIEN VÄLIN, EI KUITENKAAN SUORAAN VAAN KAINUUN KAUTTA MM. PUOLANGAN JA SUOMUSSALMEN KAUTTA.

YLEISTÄ: MIKSI TEHDÄ TÄLLAINEN MATKA.

YKSI MERKITTÄVÄ TEKIJÄ ON HAASTAA ITSENSÄ. EI VÄHITEN MERKITYSTÄ ON MYÖS SILLÄ, ETTÄ YLEENSÄ KULJETTAJANA TOIMINUT TAPANI EI OLE VOINUT JATKAA AUTOILUA LÄÄKÄRIN YSTÄVÄLLISESTÄ HUOLENPIDOSTA JOHTUEN.

KOLMAS AJATUS ON PÄÄSTÄ SUHTEELLISEN VAPAASTI LIKKUMAAN ILMAN AUTOA JA VIELÄPÄ HIEMAN PITEMPIÄ MATKOJA KUIN KÄVELLEN. YLEISET KULKUNEUVOT OVAT SIITÄ EPÄMUKAVIA, ETTÄ NIIDEN SUUNTAA, AIKATAULUA JA PYSÄHDYSPAIKKOJA YKSITYINEN HENKILÖ EI SAATA VAIKUTTAA, EMMEKÄ TIEDÄ VOIKO ESIMERKIKSI VR: KÄÄN AINA VAIKUTTAA OMIIN AIKATAULUIHINSA.

MOTIIVI TÄLLAISELLE MATKALLE TÄYTYY OLLA OLEMASSA, JOTTA SITÄ VOI JATKAA SATEESTA, TUULESTA JA KYLMÄSTÄ HUOLIMATTA JA VAIKKA NÄLISSÄÄN. MEILLÄ OLI USEITA MOTIIVIN AIHEITA. ENSIMMÄINEN OLI PÄÄSTÄ MUKAVASTI KESÄSEUROIHIN ÄHTÄVÄLLE. SIINÄ SAMALLA VOISIMME VIERAILLA LASTENLASTEN LUONA. TOINEN MOTIIVI OLI MOIKATA TAPANIN SISARTA VÄHÄN YLEMPÄNÄ

POHJANMAALLA, HIMANGALLA. KOLMAS TEKIJÄ OLI AJAA YLVIESKAN KAUTTA, JOSSA TIEDETTIIN OLEVAN ERINOMAINEN SALAATTIRUOKAPAikka, KING MEAL. NELJÄS MOTIIVI OLI JATKAA SUOMUSSALMELLE JA RAATTEEN TIEN MUSEOON, SILLÄ SINIKAN ISÄ OLI TALVISODASSA RAATTEEN TIEN TAISTELIJANA, SELVISI SIELTÄ HENGISSÄ JA KERROTAANPA HÄNEN AMPUNEEN KONEKIVÄÄRILLÄ ALAS VENÄLÄISEN HÄVITTÄJÄKONEEN. VIIDES MOTIIVI OLI NÄHDÄ MUUTAMA MIELENKIINTOINEN MAISEMA, KUTEN KOLI, KERIMÄEN KIRKKO JA PUNKAHARJU EDELLÄ MAINITTUJEN KOHTEIDEN LISÄKSI. KUUDENTENA MOTIIVINA OLI SE KAIKKEIN VOIMAKKAIN ELI PÄÄSTÄ EHJIN NAHOIN TAKAISIN KOTIIN.

NÄMÄ OLIVAT ALKUASETELMAT. JOSSAKIN LOPPUVAIHEESSA KERTOMUSTA NÄYTÄMME RETKEN MAHDOLLISTANEET TARVIKKEET JA VIMPAIMET KUTEN PYÖRÄT, LEIRIITYMISVÄLINEET, VAATETUS JNE.

OLISIMME ILMEISESTI MATKUSTANEET MATKAN HELSINKI - SEINÄJOKI PYÖRILLÄ, MUTTA HEINÄKUUN ALKUPUOLI OLI LIIAN KIIREINEN JA SITEN JÄI LIIAN VÄHÄN AIKAAN YLI KOLMEN SADAN KILOMETRIN MATKAAN. TOISEKSEEN HALUSIMME KYLLÄ VÄLTÄÄ RUUHKAISINTA SUOMEA.

Lieksassa olimme siis Timitran leirialueella yötä. Lähdimme sieltä melko varhain, varmistaaksemme että joudumme laivaan. Matkaa satamaa ei ole kuin ehkä kolme kilometriä mutta pyörien kanssa ei tiedä, jos jotakin sattuu, rengasrikkoa, ketjun katkeaminen yms.

Pielisen rannalla oli napakka tuuli niin, että varjossa tuntui kylmältä. Toisaalta pilviverho oli jokseenkin harva ja aurinko paistoi, joten kyhjötimme odotusajan auringon paisteessa. Lieksan ja Kolin väliä seilaa kertaalleen päivässä laiva, jonne mahtuu muutama auto ja niiden lisäksi ainakin meidän polkupyörät. Ylimeno maksaa jonkin verran. Sen me raaskimme maksaa sillä nyt pääsi jonkin kilometrin eteenpäin eikä tarvinnut yhtään polkea.

Laiva ei ollut täyteen ahdettu ihmisiä. Joidenkin kanssa saatoimme keskustellakin. Matka kesti toista tuntia, joten se on hitaampi kuin polkupyöräily, jossa meidän vauhtimme usein oli 24- 28 kilometriä tunnissa. Mäissä ja ankarassa vastatuulella selvästi vähemmän. Laivalla oli välipalan luontoista tarjoilua mutta ei varsinaista ruokapalvelua. Hyvä näin sillä olihan melko varhainen. Meillä meni usein varsinaisen aterian syöminen melko myöhään ja monena päivänä se tuli kuitatuksi useammalla välipalalla.

Kolin puolella satamassa oli ravintola. Saimme enimmät tarvikkeet sinne säilöön ja menimme Kolille. Koska ajattelimme vielä tänään ennättää jonnekin asti yksi, emme lähteneet kiipeilemään kallioisia rinteitä huipulla vaan istuimme tuolihississä ylös.

Olimme toki käyneet ennenkin Kolilla ja niin emme kovin perusteellisesti tutkineet aluetta sillä ukkosilmakin oli uhkaamassa. Vaaran laelle oli rakennettu sitten viime käymisen Luontokeskus, jollainen on mm. Nuuksion kansallispuiston yhteydessä. Sopiiko se arvokkaaseen maisemaan on hyvä kysymys. Jos halutaan olla erähenkisiä ja reippaita, keskus voisi olla jossakin vähemmän haavoittuvassa maastossa. Toisaalta se lienee kuitenkin saman tekevää, koska tulen varalle tämä maailma on jätetty.

Tuolihissiajelun jälkeen söimme maittavan aterian sataman kahvilassa ja sitten jatkoimme jälleen matkaa. Ajattelimme, että mäkitieosuudet nyt vähenisivät, koska korkein kukkula oli takanapäin. No se oli varovainen arvio. Mäet eivät olleet isoja mutta kun vastatuuli äityi tosi julmaksi, niin alamäkeenkin täytyi polkea tosissaan. Niinpä hellitimme hetkeksi tien sivuun ja odotimme tuulen hellittämistä Niin se tekikin.

Olimme melko myöhään Polvijärvellä, josta etsimme majapaikkaa. Kyselimme sellaista irti päässeiltä ihmisiltä mutta eivät hekään tuntuneet tietävän. Niinpä lähdimme ajamaan takaisinpäin muutaman kilometrin, jossa olimme huomanneet majapaikan kyltin. Se oli tosin 12 kilometrin päässä isosta tiestä. Päätimme kokeilla sitä. Tie veikin erään isohkon rakennuksen luo. Jonkin ajan kuluttua sieltä tuli rouvashenkilö kyselemään asioitamme ja niin pääsimme sovintoon yöpaikasta.

Rakennus oli kuulema vanha käytöstä poistettu ala-aste, joka oli kunnostettu perheen asunnoksi ja muutamiin entisiin luokkahuoneisiin oli tehty kulkijoille majoitustilaa. Hyvä siellä oli ollakin ja muistella omia kansakouluajoja.

Illalla satoi melko ravakasti mutta iloksemme saimme katsella sitä sisäpuolelta.

Päivän saldo:

Ennakkoon ajatellen päivään sisältyi tavallista enemmän tapahtumia. laivamatka oli hieno juttu, suosittelimme sellaista muillekin matkustaville.

Järvellä oli kova tuuli, aurinkoista mutta maalla oli pilvistä, monin paikoin sadetta ja ukkosta.

Päivän kilometrit kaikkine mutkineen 70 km.

Majoitus Polvijärvellä oli hiukan jännityspeliä sillä kovan ukonilman takia emme olisi olleet halukkaita telттаilemaan missään.

Ala-asteella meidät majoittanut rouva oli oikein ystävällinen vaikka hänellä oli kädet täynnä työtä tilaustöidensä takia.

I 4. matkapäivä Ieksa - Koli - Polvijärvi

Koli oli pienoinen pettymys mikä osittain johtui alkavasta sateesta. Luontokeskukset näyttävät olevan yhden aatteen yksipuolisuutta vahvistavia laitoksia.